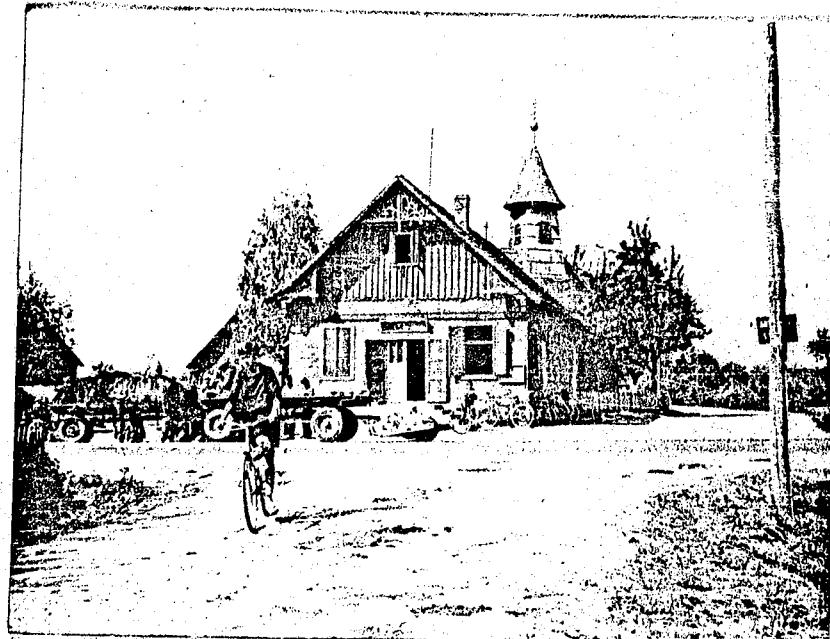

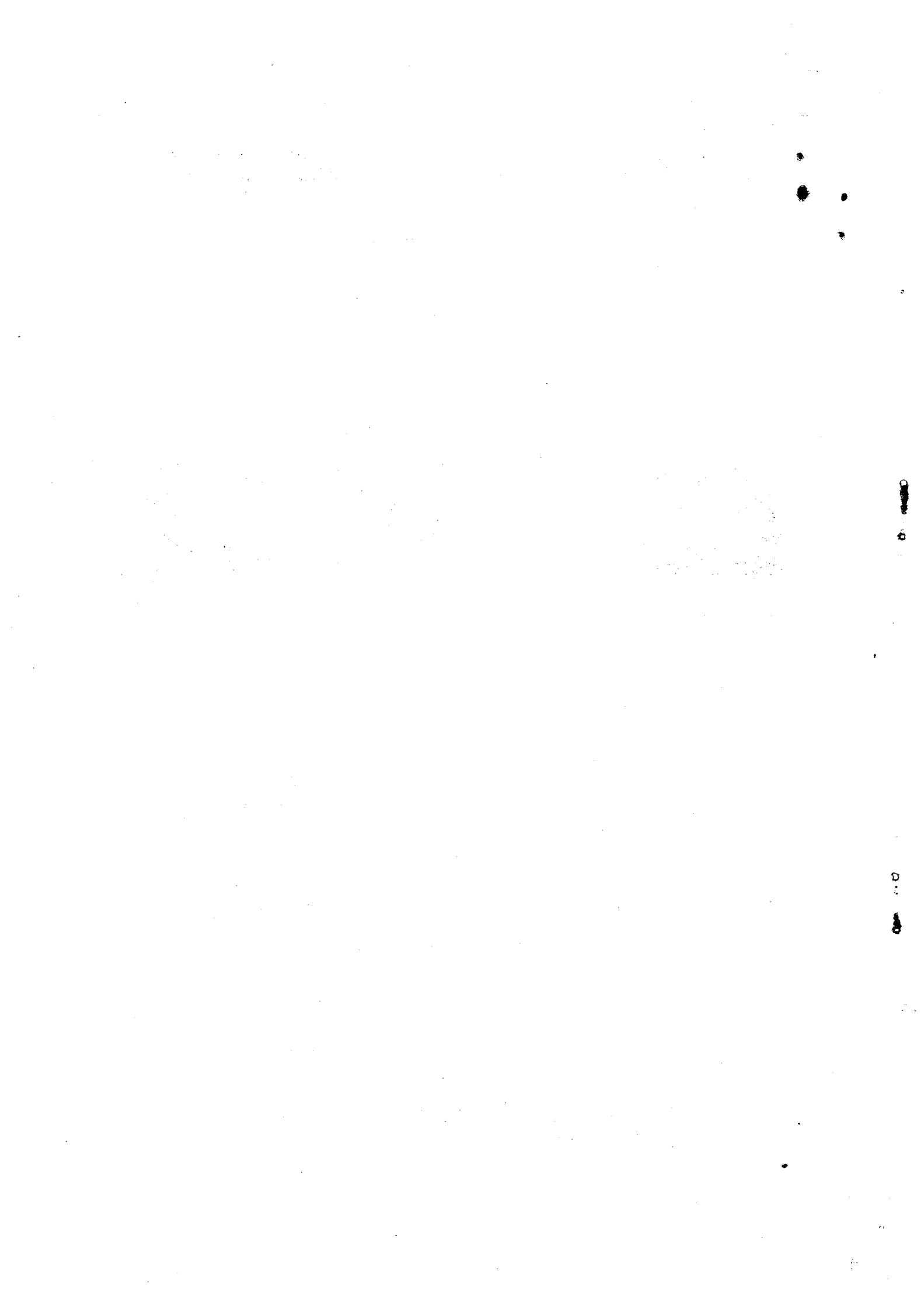
OGRANAK SELJAČKE SLOGE
BUŠEVEC

GODIŠNJAK

3

1969

I Z D A V A Č
OGRANAK "SELJAČKE SLOGE"

— UPRAVNI ODBOR —

UREĐNIK

Ivan Glavaš

ŠU

odisnje izvještaje:

Ivan Robić

Branko Detelić

Katica Robić

Verica Rožić

Josip Kovačević

Ivan Kos

Juraj Vinter

Članke:

Josip Kovačević

Verica Vinter

Ivica Vinter

OSTALI SADRŽAJ:

Trajstof /HRVATSKE
NOVINE/

H U M O R

PRIJEPIS:

Na matrice:

Branka Robić

Marica Detelić

Ivan Kos - Đoni

Rukopisa:

Barica Matušin

Zlatica Kos

UMNOŽAVANJE:

Ivan Kos

Ivica Detelić

Srećko Detelić

NASLOVNA STRANA

Tuširanje skice:

Ivan Kos

Fotografija-Križanja

Tisak: Savez muzičkih
društva i orga-
nizacija Zagreb

IZVJEŠTAJ UREĐNIKA "GLASA BUŠEVCA"

Na incijativu Upravnog odbora OSS-e prihvatio sam dužnost uređnika "Glasa Buševca". U prošloj godini izašao je samo jedan list s čime nemožemo biti zadovoljni. List je obuhvatio sva glavna zbivanja u toku prošle godine.

Izdati list nije bio veliki problem jer su mi pomagali suradnici, kojima se mnogo zahvaljujem. Osobito hvala neka je izručena bivšem uređniku, koji je pri izdavanju ovog glasa uzeo na sebe teret koji nije bio lak, a koji mi je stalnom pripravnosću izašao na ruku u svakom pogledu.

Srdačno se zahvaljujem našim daktilo grafiima, koji su s velikom vještinom, ustrajnošću i pedantnošću prepisali članke da je list dobio dočlan oblik. Mnogo hvala slagaru koji je nežaleći truda umnožio 250 komada "Glasa Buševca". Treba dati priznanje piscima članaka kojih je istini za volju mali broj.

Ima pojedinaca koji pišu veći broj članaka, što se vidi i u ovom "Godišnjaku". Mislim da naš rad na ovom polju u tekućoj godini nebi trebao biti dosljedan prošlogodišnjem. Rezultanta našeg djelovanja neka nebude utjecaj samo para komponenti.

"Glas Buševca" je informativni list Mjesne organizacije SSRN Buševca, koji treba da daje sliku zbivanja u našem selu, zato molim odbor Mjesne zajednice da bi u ovoj godini osigurali sredstva za štampanje "Glasa Buševca" jer OSS-e nije u mogućnosti da snosi troškove štampanja.

Sve što je rečeno za "Glas Buševca" vrijedi i za "Godišnjak". Molimo sve mještane Buševca da surađuju u našem listu, a moje saradnike da nastave s istom ustrajnošću da bi list izašao bar dva puta u ovoj godini.

IZVJEŠTAJ O RADU KULTURNOG-PROSVJETNOG DRUŠTVA OGRANKA
"SELJACKE SLOGE" od prošlogodišnje skupštine do danas

Drugarice i drugovi:

Posebno mi je draga dužnost da mogu u ime Upravnog odbora kulturno-prosvjetnog društva OSS-e Buševec pozdraviti vas, članove OSS-e - počasne i aktivne predstavnike društveno-političkih organizacija našeg sela, te ostale prisutne nama drage goste. Iako ste o radu društva detaljno obavještavani preko našeg informativnog lista "Glasa Buševca", pokušat ću u kratkom rezimu što jasnije prikazati rad društva od prošlogodišnje skupštine do danas. Protekle dvije godine, a posebno ona 1968. bile su vrlo naporne, ali dobrom voljom i radom kao i uvijek sviju nas učinjeno je "nemoguće". Od 19 tačaka plana za navedenu godinu, mogli bi izdvojiti najglavnije:

- Rad dramskog ansambla,
- Izrada narodnih nošnji
- Izvođenje Turopoljske svadbe

za Smotru folklora, jer je njima i posvećeno najviše pažnje. Najugodnije iznenadenje pripremio nam je dramski ansambl osvajanjem petog mesta, u vrlo jakoj konkurenciji na Festivalu amaterskih kazališta Hrvatske u Drnišu odnosno prvog mesta od amatera sa sela - krajem svibnja 1968. godine. Ocjenjivačka komisija dodijelila je diplomu dramskoj grupi za prikazanu komediju "Diogeneš" od Tita Brezovačkog, zatim Zahvalnicu Ivanu Rožić (Nikole) za uspješnu režiju, Branku Detaleć i Stjepanu Rožić (Petricu) za uspješno odigrane uloge. Predaja diploma izvršena je 7. 9. a uručio ih je tajnik amaterskih kazališta Hrvatske, drug Ivo Mikulić. Svečanom činu uz dramsku družinu, te Upravnog odbora OSS-e, prisustvovao je i tajnik muzičkih društava Hrvatske, drug Ivo Plasej. Tom prilikom je održano i kraće savjetovanje o dalnjem radu dramskog ansambla, a glumcima i režiseru Ivanu Rožić izražene su iskrene čestitke, Igrakaz ije prikazan tri puta u Buševcu i jednom u Velikoj Gorici na Smotri mladosti krajem svibnja, gdje je dodjeljena diploma, za uspješnu izvedbu. Danas grupa uvježbava igrokan "Svoga tela Gospodar", a uvježbava ih drug Ivo Mikulić, na čemu mu se puno zahvaljujemo.

28. srpnja po drugi puta izvedena je Turopoljska svadba. Za razliku od prve ova je izvedena u okviru Smotre folklora, a u dogovoru sa drugovima iz ART-a svadba će se kao tradicionalni običaj izvoditi svake godine u okviru Smotre folklora u Buševcu. Iako je javna kritika bila pozitivna što smo saznali lčno ili preko novina ocjenjujući uspješnost manifestacije, mi smo svjesni nedostataka što će se ove godine ispraviti. Pripreme su već počele, a da bi očekivani uspjeh bio potpun, trebamo pomoći sviju vas - čitavog sela. Važno je napomenuti, da je režiser Turopoljske svadbe, Josip Kovačević napisao već na daleko poznatu knjigu, koja govori o običajima Turopolja "Žendidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića". To je još jedan uspjeh za nas i Buševac. Odmah iza godišnje skupštine nastavilo se sa izradom narodnih nošnji. Kako vam je poznato, prošle godine izrađeni su menteni, muški i ženski opanci. Ovaj puta vezle su se ženske narodne nošnje kao i muške gaće, ruhače i lajbeci. Rad naših žena kojim je rukovodila Bara Rožić o čemu će u dalnjem izvještaju biti još riječi uspio je po kvantiteti a posebno po kvaliteti.

Koris timo priliku da se u našem mjestu zahvalimo svima na dobrovoljnem radu, a Bari Rožić na požrtvovanosti u radu što još uvijek traje - dodijeljujemo zahvalnicu. Iako izrađene nošnje predstavljaju veliku vrijednost, one su već protekle sezone služile nekoliko puta svojoj svrsi /na Turopoljskoj svadbi i sl./ Pripremanjem Turopoljske svadba folklorna grupa OSS-e održala je oko 20 probi, a glumci i pjevači također potreban broj. Sa folklorom grupom nastupali su i naši tamburaši sa Slavkom Navračićem, a svima kao i učitelju folklora drugu Puškaricu zahvaljujemo na pomoći. Drug Puškaricu nam je išao ususret i kada ga zamolili pristao je da uvježbava poslije Nove godine folklornu grupu i za poseban program van Turopoljske svadbe. Do sada nije ostvareno jer na raspolaganju imamo samo Vatrogasni dan u kojem je i uz dobro loženje hladno. U organizaciji društva se selo posjetila je od 13. do 16. kolovoza grupa gradišćanskih Hrvata. Pripremili smo im svečan doček, organizirali razgovor sa predstavnicima društveno-političkim organizacijama našeg sela, te omogućili da razgledaju selo Buševac, poljoprivrednu zadrugu u Velikoj Gorici i podrume u Mladinama. 14. kolovoza na društvenoj večeri, gdje ste bili prisutni i većina od vas bili su i naši iseljenici u Americi braća Kovačević Josip i Antun. Krajem listopada grupa iz Buševca uzvratila je posjet Trajštofcima. Njihova gostoljubljivost i društvenost čitavo vrijeme cijelog boravka i tužan rastanak je dokaz čist kao suza, Hrvatskog bratstva.

Da to potvrdimo iznosimo i činjenicu - uzajamna posjeta i suradnja svake godine između Buševca i Trajštofa što postaje tradicija. No o tome je bilo detaljnije pisano. l. l. o. g. Upravni odbor priredio je prijem i Zlatku Bobesiću. Njemu, kao i braći Kovačević uz srdačan razgovor prikazali smo film turopoljske svadbe održane u Buševcu. Obolici hvala na poklonu koji su dali kao pomoć društvu. U povjesni arhiv i ove godine stavljen je nekoliko dokumenta, koji govore o našem selu i o našim običajima. Najveći dio arhivske građe kao pojedincu dao je drug Črnko Matija. Za to mu zahvaljujemo i dajemo priznanje.

Knjižnica je ostala na nivou prošlogodišnjeg stanja. Tokom godine bila je otvorena nekoliko puta, a broj članova nije se povećao. Razlog tome je relativno malen knjižni fond, a od njega veći dio otpada na stara izdanja nezanimljiva za omladinu i neprikladna za školsku lektiru. Nebude li se promijenila struktura knjižnog fonda, neće biti potrebno otvoriti knjižnicu.

Iako rad članova u cjelini ne možemo kudit, već naprotiv poхvaliti. Poslije nediscipline nekih članova koja se naročito pokazala na Turopoljskoj svadbi, upravni odbor formirao je disciplinsku komisiju u koju su ušli: Josip Robić /Cestarov/ Josip Kovačević/Ivana/ i Nikola Katulić. Zadatak joj je da u slučaju potrebe intervira te da na prijedlog Upravnog odbora pokrene disciplinski postupak prema pojedincima kako bi se održao red i disciplina u društvu da se nekim scenama nebi krenjio ugled društva. Smatrajući da dosadašnji Statut društva, odnosno neke njegove tačke nisu u skladu sa uvjetima današnjeg života i rada društva Upravni odbor imenovao je članove komisije /ukoliko Skupština prihvati izmjenu statuta/ za izradu prijedloga novog statuta društva. Članovi komisije su Josip Kovačević /Ivana/ gl 99, predsjednik, Filip Kos, Juraj Kovačević, Stjepan Robić /Stjepana/ i Josip Kovačević /Josipa/ gl. 97.

Za 14 mjeseci, točnije 18. travnja 1970. godine, naše društvo čeka svoj najveći jubilej - Proslavu 50 - godišnjice postojanja i aktivnog rada.

Za sada možemo reći samo to da će to biti manifestacija republičkog karaktera, te da se već sada počme sa pripremama. Pripreme, su počele, a izabran je i savjetodavni odbor u koji su ušli: Stjepan Robić /Kolarov/, Matija Mihatović, Ivan Katulić /Štefinov/ Ivan Kos /Nikole/ Nikola Katulić i Josip Robić /Cestarov/.

Svojim radom kako po vrstama djelatnosti, uspjesima i masovnosti naše društvo bilo je najaktivnije u komuni. U radu su nam pomogle i sve naše društveno političke organizacije. Teško je, odvojiti od mnogih drugih članove društva koji su radila i pokazala volju za rad. Zato svima suradnicima najsrdanije zahvaljujemo na pomoći, suradnji i razumjevanju, u želji da se ove godine, k nama uključe i oni koji to nisu bili ovih godina. Nismo zaboravili na pomoć Skupštine općine Velika Gorica, i pojedinih drugova.

Budući da društvo danas broji oko 350 članova i s obzirom na širinu rada, Upravni odbor je povećan na 13 članova. Od prethodne skupštine do danas izmjenjena su 3 člana i kooptirana nova trojica. Po ocjeni predsjednika društva Stjepana Robića "pronaden" je pravi odbor ali uz zamjenu još dvojice koji zbog subjektivnih razloga ne mogu dalje ostati u odboru.

I na kraju, još jednom dosadašnji Upravni odbor zahvaljuje se na suradnji i čestita na uspjesima svima onima koji to zaslužuju i u želji da se tako i dalje nastavi.

T a j n i k

Buševec, 15. 2. 1968.

Ivan Robić

IZVJEŠTAJ KNJIŽNICARA

Knjižnica nam je i ove godine zatajila. Krivnju ne možemo bacati ni na koga pojedinačno već na sve nas. Naime uz relativno velik broj knjiga u knjižnici veći dio otpada na neupotrebljive knjige, to zato što su te knjige starijeg izdanja i ne odgovaraju potrebi današnje omladine ni kao školska lektira ni kao zabavno popularna literatura, s toga je danas u knjižnicu učlanjeno samo 13 članova. Broj knjiga biti će još manji kad se rashoduju knjige koje treba otpisati kao istrošene.

Želimo da knjiga bude esnovno sredstvo za širenje prosvijete i društvenog odgoja, što ona i jest. Moramo i neophodno je po mogućnosti nabaviti najpotrebnije knjige za knjižnicu našeg sela.

Ove godine knjižnica je dobila svega par novih knjiga. Te knjige poklonili su selu Gradičanski Hrvati prilikom posjeta Buševcu. Isti je slučaj i sa braćom Antunom i Josipom Šovačević, našim povratnicima iz SAD. Jednu knjigu poklonio je knjižnici i Stjepan Robić (Pintarov).

K N J I Ž N I Č A R

Katica Robić i Verica Rožić

IZVJEŠTAJ O RADU DRAMSKOG ANSAMBLA

Izvedbom kajkavske komedije "Diogeneš" od našeg starog kajkavskog pisca Tituša Brezovačkog, dramski ansambl OSS-e postigao je značajan uspjeh. "Diogeneš" je naša grupa prvi put prikazala na buševačkoj pozornici 19. 5. 1968. godine, i od strane publike je ljeđo prihvaćen. Gostovali smo na Smotri mladih u Velikoj Gorici gdje je isto postignut lijep uspjeh.

Izborom našeg dramskog ansambla da sudjeluje na Festivalu amaterskih kazališta Hrvatske u Drnišu, nesumljivo je priznanje našem višegodišnjem amaterskom radu. Također na tom Festivalu naša je grupa postigla uspjeh, te joj je dodijeljena diploma. Svečanoj predaji diplome dramskoj družini OSS-e iz Buševca i pismenih pohvala redatelju Ivanu Rožiću i glumcima Branku Deteliću (za ulogu "Diogeneša") te Stjepanu Rožiću (za ulogu Medobuza) održano je 7. 9. 1968. godine u Buševcu. Diplomu i pohvale uručio je Ivo Mikulić tajnik Saveza amaterskih kazališta Hrvatske. O samoj izvedbi "Diogeneš" i sudjelovanju na festivalu u Drnišu opširnije je pisano u osmom "Gluau Buševca".

Na redu "Svega tela gospodar"

Govorom smo kajkavci, pa smo valjda zbog toga zadnje vrijeme i prišli obradi kajkavskih djela. To potvrđuje i sadašnje uvježbavanje naše dramske družine, kajkavske komedije "Svoga tela gospodor" od našeg domaćeg pisca Slavka Kolar. Uvježbavanju se pristupilo još u desetom mjesecu. Zbog odsutnosti našeg dosadašnjeg redatelja Ivana Rožića, koji se nalazi na odsluženju vojnog roka (JNA) počeo nas je uvježbavati drug Ivo Mikulić. Za svoj rad sa nama on ne traži nikakvu naknadu troškova, te smo mu veoma zahvalni.

Međutim uspješan rad našoj dramskoj grupi ometa neozbiljno pristupanje pojedinih glumaca prema samoj ulozi, a i grupi kao cjelini. Zbog napuštanja uloga ili neredovitog dolaženja na probu bili smo primorani naći nove glumce. Svakako da zbog toga dolazi do velikog zastoja u radu pa čemo zbog toga i kasniti na stupom.

Upravni odbor OSS-e je odlučio da se ovakvi ispadni pojedinačni kazne izbacivanjem iz članstva OSS-e. Disciplina u grupi je sada poboljšana i počelo se ozbiljnije raditi. Imamo problema i zbog prostorije. U glumačkoj sobici nam je preskućen prostor, a na pozornici nismo mogli raditi zbog hladnoće, a kasno nam je nabavljen i ogrjev. Sada trenutno probe održavamo u školskoj prostoriji.

Referent dramskog ansambla

Branko Detelić

Č I T A J T E " G L A S B U Š E V C A "

P R E T P L A T I T E S E N A Č A S O P I S " K A J "

II TUROPOLJSKA SVADBA 1968

Druga "Turopoljska svadba" koja je neočekivano pala na leđa našem društvu i čitavom našem selu, završila je više nego uspješno. / 28. srpnja 1968. /

Veliki napori koji su stavljeni pred naše članove izvršeni su u glavnem na vrijeme i sa voljom. Snažna volja koja je bila ključ pokretač svih akcija koje su predhodile Turopoljskoj svadbi. Prvi zadatak u zimi 1967/68 godine bio je dati sasiti originalne naše Buševačke tj. turopoljske nošnje. Iz starih škrinja izvučena su dva najstarija fertuna, koji danas još postoe u selu. Po tim uzorcima prišlo se pažljivo k tkanju materijala, našvavanju i šivanju narodnih nošnji.

Plan je bio svima poznat. Svaka primjesa posavskih nošnji čije su se "fele" i "mustre" i neke gotove nošnje već pred 50 godina uvukle u naše selo, trebaju nestati.

Zdušna sa puno ljubavi i volje, iskusna i marljiva Bara Rožić, preuzeala je na sebe ovaj veliki i častan zadatak da vodi rad oko šivanja narodnih nošnji. I ako bolesna ona je pod teškim ždrastvenim uvjetima ne samo organizirala posao, nego i radila šivala sve što je mogla stići u toku obilnom poslu. Njezina kuća pretvorena je u malu tvornicu. Godine nisu smetale niti Kati Robić /Rođakovo/ kao ni Slavi Janković, da se angažiraju u ovoj lijepoj akciji. Mnoge žene našeg sela našivavale su i šivale što su mogle i umiele, jer društvo nije tražalo čime da plati. Blagajna je bila prazna kad se počelo srediti. Trebalo je posudjivati novac i čekati dotaciju Općine, koja nam je dobro došla ali nije bila dovoljna. Tako da su ići članovi dali samodoprinos u visini po 10,00 n.d. po članu za pomoć šivanja narodnih nošnja. Sve je to išlo teško.

Drugi problem došao je pred nas uvježavati folklor i naše tamburaše. Platili smo čovjeka iz Zagreba druga Puškarića "Šaća" da dade osnovna znanja iz plesa našim fokloristima. K našim tamburašima priključio se iskusni violinista Vjekoslav Navračić iz Hrašća.

Pjevanje je trebalo obnoviti da se uvježbaju nove pjesme i ne zaborave stare. Kata Katulić opet je bila ovdje pomagala nam i veselila se uspjehu.

Svaku večer održavala se neka proba - gotovo nismo inali slobodnog dana da održimo sastanak. Ovu veliku akciju podržale su gotovo sve društveno-političke organizacije našeg sela. Drugovi Josip Robić, Škola Katulić, Josip Kovačević /Ivana/ Mato Črnko i Josip Robić /Videkov/ članovi incijativnog odbora, koji je kasnije proširen sa predstavnicima društveno-političkih organizacija našeg sela, i mnogi drugi naši mještani uložili su velike napore za realizaciju ovog velikog pothvata. Stotine radnih sati dali su naši mještani da se ova svadba održi.

Posebnu pohvalu zaslужuju naši seljani koji su nam dozvolili da na njihovim dvorištima i zemljištima održimo svadbu. Tjedan dana prije svadbe, sudjelovali smo u svečanoj povorci na otvorenju Smotre folklora u Zagrebu prvi put u vlastitim narodnim nošnjama.

Četrnaest dana prije svadbe čitavo selo užurkano spremalo se za ovaj događaj, o ničem se nije govorilo ne o samo o svadbi. Mnogi vlastiti poslovi ostali su nedovršeni ili odgođeni za kasnije. Selo je iskićeno ručnicima, stolnjacima i raznim drugim narodnim ruhom. K nama, su se opet pridružili Lomničani i Kučani.

Rijeka ljudi i mnoštvo automobila preplavilo je naše selo. Kad su u dva sata krenuli svati k mlađenki - svadba je počela.

Ushićeni i iznenađeni brojnim gostima nismo sve na vrijeme uočili i iskoristili, a pojedine osobe čak se nisu niti pojatile na svoju dužnost, te su time nanjele veliki gubitak društva. Sam tok svadbe bio je drugčiji nego je bio 1967. godine, kada je mlađenka bila iz Mraclina. Mi nismo mogli odmah uvidjeti kako će se kretati mase gledalaca da bi mogli i svadbu podrediti kretanju gostiju. Ovaj propust popravit ćemo u ovoj godini. Sad znademo gdje smo slabi tu ćemo dati sve snage da propušta više nebude. Usprkos svim propustima za koje smo znali da će ih biti na ovako velikom radu, mi smo zadovoljni.

Svadba koja je postala djelo nas vih ponos našeg sela i naše komunе uspješno se završila, te je spravom zaslужila naziv spektakularna. Uvjeren sam da današnji želimo da ostane i tradicionalna. Smotra folklora uočila je ljepotu i interes publike za ovaj lijepi narodni običaj, zato je i ove godine uvrstila u svoj plan izvođenje "Turopoljske svadbe" u Buševcu za vrijeme održavanja Smotre folklora. Na nama je ovdje sada da zajednički zaključimo hoćemo li ili ne svim snagama raditi da se ona izvede. Zadaci koji će doći pred nas neće biti mali, tu treba da se aktivira čitavo selo, tek tada ćemo moći reći da ćemo izvršiti sve obaveze, koje će biti stavljenе pred nas. Danas bi trebalo izabrati i incijativni odbor "svadbe" kako je to bilo i prošle godine.

Želju da snimi svadbu za televiziju pokazala je RTV-Zagreb, te smo već imali snjima dogovor, može se očekivati u proljeće snimanje svadbe. Vjerujem da ovo priznanje za naš uspjeh i interes za naše djelo treba još više da nas potakne na rad, koji stoji pred nama da i u 1969. godi i turopoljska svadba bude ona o kojoj će pisati dnevna štampa, i tim više što će vjerojatno u to vrijeme doći nam u posjet brojni Trajstovci tj. Gradićanski Hrvati. Predviđen je posjet i više folklornih grupa iz Zagreba, a što je najvažnije i koja tisuća više posjetilaca. Prošlogodišnju snimku "Turopoljske svadbe" opet je emitirao Radio Zagreb, što je dokaz da će interes za ovakve narodne običaje uviјek postojati.

Knjiga "Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića" koja je štampana prošle godine, prema čijem sadržaju je izvedena Turopoljska svadba - snažno je propagandno sredstvo.

Svi smo uvjereni da će ove godine biti mnogo veći posjet nego što je bio predhodnih godina, jer će i televizija emitiranjem svadbe dati veliki doprinos propagandi iste. Također će i dnevna štampa propagirati svadbu, kao što je to i prošle godine. To nas stavlja opet pred zadatak da se odmah počne sa uvježbavanjem folklora i učenjem svadbenih pjesama. Glumačka ekipa mora održati više proba da se ne zaboravi tekst.

Obzirom na prošlogodišnje iskustvo vjerojatno ću morati napraviti neke izmjene u scenariju, da bi se vrijeme i mjesto izvođenja najbolje poklapalo sa interesom publike. Posebnu pažnju treba posvetiti prodaji kitica, raznih suvenira, razglednica i sl. gdje će biti svakako lijepa zarada ako se iskoriste sve mogučnosti. Vjerujem da će odbor za organizaciju svadbe poučen nedostacima iz prošlogodišnjeg izvedbe izvući sve nedostatke i nastojati da se to ne ponovi. To svakako ne ovisi par ljudi koji se sami mogu razderati, već o svim našim društvenim organizacijama i čitavom našem selu. Da svaki dade samo mali doprinos, učiniti ćemo mnogo. Borimo se svim snagama da Turopoljska svadba postane poznata i izvan granice naše republike. Neka postane lijepa uspomena na našu djedovinu i dragi doživljaj za sadašnjicu.

R e ž i s e r
Josip Kovačević

B U Š E V Č A N I U G R A D I S Č U

25. - 27. 10. 1963.

Onog trena kad smo krenuli autobusom iz Buševca za Trajštof (Trausdorf), učinilo si se da je i to naše veliko očekivanje bilo kratko, jer pred svega dva mjeseca su došli i za tri dana otišli oni od nas kojima smo mi sada išli u posjete. Znali smo kamo idemo jer vjerovali smo da ćemo mnogo toga vidjeti i doživjeti tamo negdje u Austriji i lijepom

Gradišcu. (Burgemandu) Sam polazak bio je veseo, jer za put uzeli smo osim hrane par boca likera i dva sanduka pive. Sve to da budemo imali za "vraštvo" na putu. Putovati treba dugo "a gdo zna kak nam bu putom".

Pri polasku svirao je radio u autobusu da drži budne putnike neki su još bili pospani, a drugi možda od veselja što, idu na put, nisu ni spavali.

I tako nas 19 muškaraca iz Buševca, u iznamljenom autobusom krenusmo u Austriju.

Dečki pesma! vićem da bi podigao raspoloženje za put.

Dej ti toči, a pesma bu sama došla - odgovori mi stručnjak za veselje naš bertaš Mika.

Netko u šali doda "Nek bu Jura Gregorec stjuardesa".

Svi prihvate prijedlog a Jura bocu likera i poče točiti.

U Zagrebu nam se priključio među Gradišćanima omiljeni pučki pisac Janko Matko, njegova supruga i povjesničar Ivo Mudrovićić.

Atada naš autobus dada pun gas prema Varaždinu, i granici.

Do Varaždina smo se vozili noću u magli. U Austriji obasjan lo nas je sunce.

Svoja zapažanja neki su komentirali glasno, osobito kad je netko opazio volove kako vuku kola i kako traktor vozi umjesto prikolice obična kola sa drvenim kotačima. Što i kad izgleda baš zgodno. Tu negdje u pogledu izgleda i spoglavljenje pesni, piti i pjevati.

Došlo je i prvo veće stajalište, nama toliko poznato po historiji gradić Bečko Novo Mesto. (Wiener Neustadt) Tu su pogubljeni poznati naši junaci Petar Zrinski i Franjo Krsto Frankopan. Carski krvnik odrubio im je lave godine 1671.

Šećemo se po žutom bojom označenom krugu gdje piše 1522. godina, vjerojatno je i netko drugi ranije pogubljen na ovom mjestu, koji nije blagoslovio vlast austrijskih careva. Samo mjesto je na malom trgu. Tri metra dalje od žutog kruga za piljarskim stolom, našao se je naš zemljak iz Beograda, koji je potvrđio da je to pravo mjesto pogubljenja naših legendarnih ličnosti. K nama je odmah prisao i drugi piljar jedan Poljak i tako smo se našli već u početku upoznavanja Austrije sa našim sunarodnjacima.

Nedaleko trga nalazi se velika stara gotska crkva. Uz zid sa strane crkve priljepljena je visoka željezna statua srednjovjekovnog viteza - ratnika, vjerojatno podignuta u spomen njihovim palim vojnicima. Tu negdje mora biti i mjesto gdje su bili pokopani Zrinski i Frankopan, jer su kasnije 1919. godine njihovi posmrtni ostaci preneseni u domovinu.

Pošao sam naprijed i iz grmlja, koje je obrasio oko crkve, pokazale su se dvije spomen ploče pisane njemačkim jezikom. Razumjeli smo prezimena. Položili mali vijenac pod spomen ploču, zapalili svijeće i tim glasom otpjevali im naše himne.

Žurili smo u Trajštof gdje smo znali da nas tamo već nestrpljivo čekaju naši domaćini.

Nismo znali točan put što nam je usporavalo kretanje. Stigli smo ipak sretno. U krčmi, koja se nalazi u centru sela odmah kraj crkve, već su nas čekali naši prijatelji. Svi smo čekali trenutak da opet vidimo nama poznata i draga lica naših prijatelja Trajštovaca. Među prvima pojavila se sjeda glava starog predsjednika Hrvatskog kulturnog društva iz Trajštofa, gospodina učitelja Alfonska Kornfeirda. Za njim dolazili su ostali. Tu više nije trebalo tumača jer naši znaju i po naški govoriti. Tu svako malo "dite" znade hrvatsku "rić". Onako kako su govorili i njihovi pradjedovi kad su pred par stoljeća pobegli iz stare domovine hrvatske u ove krajeve, pred najezdom Turaka.

Na prvi pogled učinilo mi se da smo došli u neko naše podravsko selo. Kuće zidane, izvana okrećene, građene do same pješačke staze. Dvorišta su zatvorena sa kapijom, tj. velikim drvenim dvorišnim vratima.

Na cesti skupile su se žene, one starije obučene kao naše žene osobito one u Podravini. Mlađi se nose kao i naši po modi. U taj tren nisam vjerovao da sam u Austriji.

Pozvali su nas u gostioniku našeg prijatelja Ernesta, gdje smo u posebnoj sali za ples, održali prvi govor i razišli se po kućama, gdje je tko bio određen.

Najednom je ispalo da nas nema dosta za sve one koji su željeli da nekog imaju kod sebe. Prošla su tri sata po podne kad smo došli u Trajštof, te se ubrzo spustio mrak. Mi smo se raskomotili, najeli i vratili se natrag sa domaćinima u gostioniku, da bi odande zajednički krenuli u posjet punim podrumima vima naših prijatelja.

Mnogi od njih žive od vinogradarstva, imaju velike plantagone vinograda koje obrađuju sa traktorima. Stari podrumi krčati vinom govore o staroj vinogradarskoj tradiciji, koju su vjerojatno donijeli iz stare domovine. Po njihovom govoru vidimo da su čakavci. Taj dio naše domovine (Dalmacije, Istra) i danas je poznat kao vinogradarski kraj.

U njihovim podrumima vidjeli smo velike preše za grožđe od kojih su neke stare i 160 godina. Podrumi su im veliki pa mogu primiti i po više tisuća litara vina. Vina su izvrsna i poznata u Austriji, pa kupci dolaze iz Beća i kupuju vino na veliko i malo. Naime, svi oni imaju po nekoliko stotina boča punjenih vinom, složenih na trbuhi, što je spremno za male kupce. Poseban natpis obješen ispred kuće upozorava potrošače da se tu vino prodaje na boce.

Veliki podrumi, dobro vino, uskoro nas je raspoložilo, te smo se upustili po selu "kak graturaši". Svaki naš prijatelj htio je da se svakako ide k njemu. Svugdje se nas dočekali vesela lica i sa radošću nas častili jelom i pićem.

Drugi dan u subotu čitava Austrija slavila je nacionalni praznik 50-godišnjicu Austrijske Republike. Gotovo na svakoj kući viorila se austrijska crveno-bjelo-crvena trobojnica. Mnoge prigodne svečanosti prirede su na taj dan i u Gradištu. U subotu u jutro još smo razgledali Trajštof i njihovo lijepo groblje. Ovdje su imena pisana hrvatskim ili njemačkim jezikom, vjerojatno kako si je tko želio.

U školi djeca uče hrvatski jezik. Po svemu se vidi da oni uživaju pravo na svoj materinski jezik. Na našem jeziku štampaju se dvoje novine. To su tjednici pisani njihovim dijalektom. (svjetovne i crkvene novine). Na ulici se čuje domaća riječ.

Neke stare običaje, koji su oni vjerojatno donjeli iz Hrvatske, još i danas državaju. Naime jedan stariji muškarac, inače mora biti veseljak, vjerojatno je i neka rođinja mladoženji, sa štapom u ruci i zataknutom zelenom grančicom na šeširu poziva je u svatove rođake i prijatelje. Tko ga je video odmah je znao da poziva u svatove "na pir".

Drugi običaj je da svaka kuća (sigurno koja želi da ima vinu) jedan tijedan u godini otvori javnu prodaju vina tj. kao krčma. Za dozvolu državi plati neki porez tada slobodno prodaje vino. Na takvoj kući visi velika lopta od zinzelena, a ispod nje je bijela, crvena ili crna traka, što je znak boje vina koje se prodaje.

Po podne u jedan sat krenuli smo dalje prema Mađarskoj radici. Duž ceste išli smo uz sela Gradiščanskih Hrvata.

U Velikom Borštalu održavalo se proštenje i svečano otvoriće spomen ploče preporoditelja Gradiščanskih Hrvata, svečeniku Meršiću starijem. Ploču je otkrio gospodin Alfons Kornfend. Tom prigodom ljepljivog govora održao je profesor, književnik i svečenik Ignac Horvat i dr.

Odavde smo produžili za Frakenavu da položimo vjenac na spomenik pjesniku Gradiščanskim Hrvatima Mati Meršiću Miloradiću. Ljepljivog bronzanog spomenika izradio mu je Ivan Meštrović.

Požurili smo natrag u Trajštof gdje je već bio pripremljen koncert njihovog tamburaškog društva.

Pred sam koncert predsjednik našeg Ogranka "Seljačke sloge" Stjepan Robić, predao im je poklon našeg sela. Domači ručnik crveno pisan, na kojem je pisalo: Buševac - Trajštof 1968. i veliku uramljenu sliku našeg kulturnog doma u Buševcu. Tom prilikom mi smo se zahvalili na bratskom gostoprimgstvu i pozvali njihov tamburaški zbor, nogometare, vatrogasce i sve ostale koji žele, da posjetite naše selo, za vrijeme održavanja Turopolske svadbe ili kad oni žele.

Ovaj poziv oduševljeno i bučno je prihvачen. Njihovi predstavnici najljepše su se zahvalili na našem daru i pozivu.

Zatim je počeo koncert. Njih oko dvadeset pet mlađica i djevojaka izvrsno su svirali i pjevali naše ljepe pjesme. Buran pljesak pratilo je izvodenje. Iza koncerta počeo je ples "po domaći" veselo i vatreno. Nakon plesa svi smo zapjevali od srca uživajući u ovim ljevim trenucima. Ponoć je brzo prošla, a plan je bio da se u jutro u sedam sati krene na izlet u Beč. Svi su se razišli kućama, a ja sam sa njihovim momcima krenuo na zabavu u drugo hrvatsko selo. Interesiralo me kako je tamo.

Ples se održao u gostionici. U prvoj prostoriji sjedili su gosti i pili, naprijed na zidu postavljen je televizor. Imao sam opet susreto naše sezonske radnike koje oni zovu "čuni". Međusobno dobro se slažu i smatraju iz svojima.

U drugoj sobi svirala je muzika poznate nam pjesme "Samoci piju vino z lonci", a zatim "Sve ptičice sa gore spuštile se na more".

Svirali su u brzom ritmu. Domačini zabave bili su vatrogasci u smeđim uniformama.

Po pjesmi i govoru znao sam da sam među našim ljudima. A vatrogasne uniforme podsjećale su me na baršunaste boje slike naših vatrogasaca iz doba Austro-Ugarske monarhije.

Moji prijatelji bili su pravi dečki terenci, te smo uskočili u auto i krenuli u drugo selo.

U drugom selu (neznam im svima nazive) u nekom polumračnom podrumu uz muziku sa džuboksa, po dvoje mlađih zabavljalo se uz piće.

Odavde smo produžili u grad Željezno. (Eisenstadt). U velikoj sivoj staroj kasarni, u kojoj su vjerljatno mnogi naši služili vojsku za vrijeme monarhije, vojska je organizirala ples za civile. Sviralo se u više prostorija. Bilo je sedam različitih muzika, počev od vojne limene glazbe do električara.

Dva kata kasarne određeni su za ples. Tu po okičenim prostorijama plesalo se i pilo. Vojnici su nas uslužno dvorili pićem a na odlasku kroz kapiju i pozdravili.

U nedjelju u jutor već u 7 sati krenuli smo autobusom u Beč. S nama su išli domaćini. Željno smo očekivali da vidimo Prater. Našli smo ga mrtvog, bez ljudi, jer on živi u popodnevnim satima i noću. Razgledali smo i Zapadni kolodvor u Beču.

Odavde smo krečuli da vidimo crkvu svetog Petra i zatim sv. Stefana, koja ima toranj visok 135 metara.

Oko 9 sati već smo bili pred ljetnikovcem Habzburga poznatim Senbrunom.

Pred naš polazak iz Trajštofa opet su se okupili naši dragi prijatelji, sada su bili tužni kao i mi. Teško nam se bilo rastati.

Teško smo se oprštali, ali ne zauvijek, na godinu u velikom broju doći će oni k nama i opet mi k njima. U notesima upisali smo mnoge adrese, da se javimo od kuće.

Autobus je krenuo, svi su nam mahali. Uskoro je opet zaorila pjesma, iz kofera počeli smo vaditi vino koje su nam dali na put.

Josip Kovačević

T R A J Š T O F

Posjet iz Buševca: Koncem augusta o. lj. pisalo se je u naši novina, da je poiskala grupa od 17 mužev iz Trajštofa selo Buševac u blizini Zagreba. U vezi s ovim posjetom pozvali su Trajštofci pred odlaskom iz Buševca Buševčane na protivposjet. Buševčani su pak obećali, da ćedu koncem oktobra o. lj. dojti. I petak, 25. 10. 1968. mogli su Trajštofci svoje prijatelje iz Buševca pozdraviti u svojem selu.

Buševčani, s kimi je došao i nam Gradiščanskim Hrvatom poznati romano-pisac gospodin Janko Matko sa suprugom, bili su 3 dane gosti trajstofskih mužev, ki su bili ljetni čas u Buševcu. Trajštofci su se trsili, da se vridno odaju gostoljubivosti, ku su oni svojčas u Buševcu doživili. Uz gostovanje i veselu zabav, ku su trajstofski tamburaši pod peljanjem dirigenta Oto Kuzmića polipšali, pokazala se je gostom znamenitosť sela i okolice. I pokidob su se Buševčani za naše kulturne prilike zažimali, otprimili su je Trajštofci u Veliki Borištof na otkrivanje spomenploče u čast našemu pokojnomu velikanu Martini Meršiću st. Od Borištofa krenula je sva grupa u Frakanavu pred Miloradićev spomenik, kade su Buševčani položili vijenčac iz svoje domovine.

Po razgledanju Beča krenuli su pak naši dragi gosti treti dan domom u Buševac. Pred njevim odlaskom sprogovorili su vruču želju, da s ovim posjetom ne prestane veza med Trajštofom i Buševcom, nego da se širi izmjena med društvi i ljudi. U nadi, da će se u ovom pogledu moći nešto stvoriti, dali smo našim dragim gostom zbogom.

(Izvodak iz glavnika Gradiščanskih Hrvata. Hrvatske novine broj 45 od 9. 11. 1968. godine.)

ZAHVALNICE I PRIZNANJE

Prošle godine na godišnjoj skupštini OSS-e podijelio je ZAHVALNICE:

KATI ROBIĆ /Rodjakovo/ za pruženu pomoć autoru i redatelju Turopoljske svadbe Josipu Kovačević. Ona mu je ispričala starinske svadbene običaje i savjetovala ga kod uvježbavanja svadbe. Radila je sa puno ljubavi i pozrtvovanja bez obzira na svoje godine.

KATI KATULIĆ /Pantaričina/ za učenje naših pjevača starinskih svadbenih pjesama. Ona je bila uviјek primjer mlađim pjevaćima.

Upravni odbor ove godine donio je odluku da se:

MARI ROŽIC /Tičekova/ dodijeli ZAHVALICA društva za rad oko organizacije i šivanja narodnih nošnji.

Iako bolesna, ona je sa velikim naporom i puno ljubavi radila na izradi narodnih nošnji, te time zaslужila i više od skromne zahvalnice našeg društva.

MATIJI ČRNKO, dodijelili pismeno PRIZNANJE za marljivo saku-pisanje dokumenata iz povijesti našeg sela i društvenih organizacija. Što je on poklonio POVIJESNOM ARHIVU BUŠEVCA, da bi se zainteresirani mogli koristiti ovim materijalom.

POČASNIM ČLANOVIMA

Proglašuju se:

- STJEPAN ROBIĆ /Kolarov/, posljednji živi član prvog Upravnog odbora OSS-e, biranog na osnivačkoj skupštini 18. 4. 1920. godine.
- IVAN KOS /Zagreb/, stari član OSS-e. Njegov interes za rad selo i ljubav prema društvu, velika je snaga koja ga tjera da sabire grădu za knjigu "Povijest Buševca".

O D B O R

Č I T A J T E " G L A S B U Š E V C A "

P R E T P L A T I T E S E N A Č A S O P I S " K A J "

IMENA MJEŠTANA KOJI SU SE ISTIČALI KOD IZRADA NARODNIH NOŠNJI

Još na prošlogodišnjoj skupštini dogovoren je da će se praviti ženske narodne nošnje i zamolilo se društvo da dobrovoljnim radom pomognu tu akciju. Nije za cilj da se klasificira po vrijednosti učinjenog rada narodnih nošnji već da se dade odrešeno priznanje koji su sudjelovali u toj dobrovoljnoj akciji ali svejedno mora se istaći, koja se velikim požrtvovanjem i voljom izvrgla mnogo dana na organiziranju cijekupne akcije i samu najviše učestvovala u izradi, a to je naša Bara Rožić. Uz mali predgovor pročitala bi članove koji su sudjelovali u izradi. Sigurni smo da bi taj broj bio veći da je bilo potrebno.

1. Bara Rožić	Kolodvorska	50
2. Siladi Marica	"	56
3. Slava Janković	"	46
4. Dragica Rožić	/Tomekova/	
5. Peternac Dragica	Kolodvorska	15
6. Peternac Anka	"	15
7. Robić Jana	"	31
8. Robić Katica	"	6a
9. Detelić Katica	"	59
10. Robić Katica	"	81
11. Črnko Katica	"	72
12. Kovačević Marica	Glavna	99
13. Kovačević Dragica	"	103
14. Vinter Dragica	"	99/1
15. Juratović Marica	"	48
16. Robić Vera	"	48
17. Rožić Bara/Jankina	"	83
18. Robić Kata	Kolodvorska	33
19. Robić Barica	"	50
20. Detelić Ana	Glavna	129
21. Sever Barica	"	125
22. Rožić Katica	"	23
23. Vnučec Katica	"	79
24. Detelić Katica	"	80
25. Detelić Marica	"	11
26. Črnko Katica	"	78/a
27. Detelić Marica	"	91
28. Katulić Marica	"	40
29. Katulić Marica	"	101
30. Vinter Jana	"	84
31. Boltužić Marica	"	131
32. Katulić Ana	"	105
33. Bobesić Vera	"	133
34. Robić Katica	"	54
35. Kovačević Slava	"	97
36. Robić Kata /Vidova Kolodvorska	31	
37. Lučić Slava	"	16
38. Rožić Katica /Kosičina/	"	68
39. Detelić Ljubica	"	52
40. Kos Zlatica	"	38
41. Robić Jagica	"	21
42. Črnko Slavica	"	28
43. Katulić Kata/Pepičina/		

OSS - Buševac

PLAN RADA U 1969. GODINI

1. U Buševcu izvesti tradicionalnu "Turopoljsku svadbu" za smotru folklora. Sudjelovati u svečanoj povorci smotre folklora sa folklorenom grupom i tamburaškim zborom.
2. Izraditi nedovršene ženske i muške narodne nošnje.
3. Uvježbati iigrakaz "Svoga tēla gospodar" od Slavka Kolara, te s njime nastupiti po mogučnosti na republičkom i općinskom festivalu i pojedinim selima naše komune.
4. Izdati najmanje dva broja "Glossa Buševcā".
5. Uvježbati folklorenu i tamburašku sekциju za samostalne nastupe.
6. Proširiti rad knjižnice.
7. Više se angažirati u prikupljanju građe za povijesni arhiv, a posebno starih predmeta i nošnji za otvorenje Muzeja Buševca.
8. Pronaći prigodnu prostoriju za smještaj Muzeja Buševca.
9. Organizirati izložbu pod naslovom "Buševac na slici nekad i sad".
10. Više aktivirati rad foto-kino sekcije.
11. Prijem Gradišćanskih Hrvata u posjetu Buševcu i organizirati nastup njihovog tamburaškog zbora u pojedinim mjestima naše komune.
12. Organizirati uzvratan posjet naših mještana u Trajstof (Gradišće).
13. Priređivati razne prigodne kulturne i društvene manifestacije.
14. Donjeti novi statut društva.
15. Početi sa pripremama za proslavu 50 - godišnjice osnutka Ogranka Seljačke Sloga, koja će se održati u 1970 godini.
16. Nabaviti ormari za siguran smještaj narodnih nošnji.
17. Organizirati par izleta naših članova po našoj domovini.
18. Poslati grupu naših ljudi da uspostave kontakt sa iseljenicima Turopoljcima koji žive u Rumunjskoj.
19. Prema sporazumu sa TV - Zagreb, organizirati snimanje "Turopoljske svadbe".

Č I T A J T E " V E L I K O G O R I Č K I L I S T "

AKO NISTE, KUPITE KNJIGU:

"ŽENIDBA TUROPOLJSKOG PLEMENITAŠA VIDA LACKOVIĆA"

OVA KNJIGA JE USPOMENA NA NAŠE STARE OBIČAJE,

ZATO JE I PRIGODAN DAR ZA POKLON.

44. Bobesić Marica	Koledvorska	24/a
45. Katulić Slava	"	54
46. Robić Slavica	"	23
47. Katulić Kata/Matoševa/	"	47

Za izradu nošnji nabavljeno je 85 kg. prođe. Iz te pređe satkano je 935 metara platna. Za društvene potrebe potrošeno je 567m. Privatno je prodane, tj. našim članovima 368 metara. Naše društvo dobilo je time

38 muških rubača i šešulja

21 muške gaće

1 gaće i rubača za pokloniča

1 pohaća

14 kompletih našivavanih nošnji ženskih

3 kompleta prebirane nošnje ženske

1 kompletančista narodna nošnja ženska

6 kompletih narodnih nošnji nalazi se na našivavanju u selu i okolini.

2 stoljnijaka

Iz novo kupljenog materijala sašivena je kompletančista nošnja za mlađenku, i napravljena "kruna"; tj. "kitice".

DOČASNI ČLANOVI O S S e

Stjepan Robić

Dragica Sever

Matija Mihatović

Ivan Tatulić

Juraj Kovačević

Radovan Tomašić

Franjo Kos

Mijo Kos

Ivan KKos

AKO DAJETE POKLON ONDA TO NEĆA TO BUDÉ "ŽENIDBA TUROPOLJSKOG
PLAVNITIŠA VIDANA CLOVIĆA"

JUBILARNA PROSLAVA 50 - GODIŠNICE OSNUTKA

I HRVATSKOG SELJAČKOG PROSVJETNOG I DOBROTVORNOG DRUŠTVA "SELJAČKE SLOGE" U BUSEVCU

Uskoro će doći dan slave i ponosa. Dan na koji su prije pedeset godina mladi, željni znanja i dobra svome selu i narodu, Buševčani samoinicijativno osnovali su i Hrvatsko Seljačko prosvjetno i dobrotvorno društvo "Seljačka sloga" u Buševcu. Povijest je zabilježila ovaj veliki datum u historiji našeg sela.

OSNIVACKA SKUPŠTINA ODRŽANA JE 18. 4. 1920. GODINE.

Iduće godine /1970/ navršit će se ravno 50 godina od ovog dana. O 50. - godišnjem radu našeg društva pisat će poseban broj "Glasa Buševca" ili ćemo štampati posebnu brošuru posvećenu ovom jubileju.

Za ovu prigodu štampat ćemo knjigu, zbirku najstarijih dokumenata iz povijesti Buševca. Materijale za knjigu svakodnevno prikuplja Ivan Kos /Zagreb/. Prepisuje i proučava sve dokumente koji bilo što govore o našoj historiji u arhivu Zagreba. Ovaj dugi i mukotrpni rad marljivo obavlja Ivan Kos. Vjerujemo da će za godinu dana obraditi materijale od 1490 do 1918 godine. To bi bila dosada naša prva pisana povijest. Drugi dio u planu je da bi obradio do 1972. godine. Taj dio bi o našoj povijesti od godine 1918 do 1970.

PLAN PROSLAVE:

1) Subota 18. 4. 1970 godina	a) Otvorenje izložbe fotografija i dokumenata o 50 -godišnjem radu našeg društva.
b) Otvorenja Muzeja Buševca.
c) Svečana akademija:
1/Podjela spomenica i diploma.
2/Umjetnički program
2) Nedelja 19. 4. 1970 godina	a) Razvijanje zastave.
b) Nastup starog pjevačkog zabora OSS - e.
c) Nastup folklornog i pjevačkog zabora OSS-e /aktivnog/.
d) Nastup gostujućih Ogranaka "Seljačke slike".
e) Narodno veselje

Odbor za proslavu:

- 1) Stjepan Robić /Kolarov/ Buševac.
- 2) Matija Mihatović, Velika Gorica
- 3) Ivan Katulić, Velika Gorica
- 4) Ivan Kos, Zagreb
- 5) Filip Kos, Buševac
- 6) Nikola Katulić, Buševac
- Josip Robić, Buševac

Svom savjetodavnom odboru pridružuje se kompletan Upravni odbor OSS-e.

O D B O R

Blagajnički izvještaj

Prihodi:

1. Dotacija općine	6 000 00
2. Turopoljska svadba	5 876 13
3. Posuđeno od Kovačević I Gl. 103	2 000 00
4. Posuđeno od Rožić Bare ol. 501	1 570 00
5. Posuđeno od Sever Dragice Gl. 107	1 000 00
6. Od zajednice obrazovanja Vel. Gorica	1 000 00
7. Prihod za društvenu večeru od Čehova	1 854 50
8. Pomoć od ljudi	1 720 00
9. Za naručene narodne nošnje od senke	2 913 60
10. Mjesna zajednica	500 00
11. Smotra folklora	500 00
12. Na priredbama "Diogeneša"	653 50
13. Za prodani mulinej ženama	687 87
14. Saldo blagajne od 1967.	536,38
15. Dar od braće Kovačević	400,00
16. Za prodani menten	400,00
17. Pomoć od OPZ "Turopolje"	300,00
18. Posuđeno od FD "Sjena"	300,00
19. Posuđeno od Robić Ivana kol. 21	500,00
20. Za "Glás Buševca"	554,00
21. Za prodani "Godišnjak" 1967	236,00
22. Za članarinu od 61 člana 1969	249,00
23. Dar od Bobesić Zlatka	232,00
24. Posudio Kovačević Josip	100,00
UKUPNO	29.616,98

Rashodi

1. Materijal za narodne nošnje	7.985,55
2. Za našavavanje i thanje nošnji	4.587,90
3. Troškovi "Diogeneša"	4.105,22
4. Troškovi "Turopoljske svadbe"	1.915,44
5. Učitelju plesa	500,00
6. Vjenac članu	800,00
7. Popravak bajsa	150,00
8. Film i slike	853,40
9. Troškovi Godišnje slupštine 68	564,50
10. Vraćen dug ljudima i FD "Sjena"	4.781,38
11. Za društvenu večeru sa Gradišćanima	1.748,12
12. Knjige dar Gradišćanima	280,00
13. Troškovi "Glasa Buševca" 8 i "Godišnjak"	874,28
14. Troškovi za drva	95,00
15. Troškovi za "Godišnjak", br. 3 1969.	185,10
16. Za značke	50,00
17. Troškovi za reprezentaciju	577,55
18. Poštarina	18,88
19. Za prevoz	265,80
UKUPNO	29.558,05

UKUPNO PRIHOD	29.616,98
UKUPNO RASHOD	29.558,05

SALDO	58,93
-------	-------

Buševac, 15. veljača 1969 god.

BLAGAJNIK

Ivan Kos

IZVJEŠTAJ U RADU NADZORNOG ODBORA OSS-e

Nadzorni odbor sastao se 16. 6. 1968. godine, da pregleda finansijsko poslovanje OSS-e koje nije uredno vodio blagajnik Robić Ivan. Blagajnik nije imao nekoliko računa potpisanih od predsjednika OSS-e. Ja bih prekinuo izlaganje izvještaja o radu OSS-e i zamolio bih Robić Ivana da ubuduće bude svjestan svoga posla.

23. 1. 1969. sastali smo se da pregledamo inventar garderobe i knjižnice. U knjižnici je bio otvoren ormari. Poslije pregleda nedostajalo je 34 knjige, 16 knjiga posuđeno je prije 6 mjeseci. U garderobi je nedostajala knjiga za popis stvari tako da nismo znali što nedostaje.

8. 2. 1969. godine Nadzorni odbor pregledao je blagajničko poslovanje kod Ivana Kos.

Blagajničko stanje je:

UKUPNI PRIMITAK	14141,33	novà dinara
UKUPNI IZDATAK	14063,00	novà dinara

SALDO BLAGAJNE 8.2.1969.	78,33	novà dinara
--------------------------	-------	-------------

Juraj Vinter

IZVJEŠTAJ POVJESNOG ARHIVA

Budući da je svima Vama Buševčanima poznato svrha postavljanja i namjera povijesnog arhiva, reći ćemo samo par riječi o radu povijesnog arhiva, ove godine. Svi pismeni dokumenti u kojima se spominje Buševac, život ljudi običaji bez obzira na vrijeme od kojeg dokument datira, spremaju se u naš povijesni arhiv. Napominjemo da su ipak vredniji spisi koji su stariji, a to je samozauumljivo, te da ih dobivamo od naših ljudi koji su ih do sada čuvali kod sebe i sada predali u arhiv. Ovdje se nalaze na sigurnom mjestu i brižno čuvaju.

Zato molimo sve mještane sela da potraže takove dokumente i predaju ih referentu povijesnog arhiva. Do sada je sakupljena bogata zbirka arhivske građe. Najviše povijesnog materijala dao je drug Matija Črnko, kojem u znak zahvalnosti odlukom Upravnog odbora Ogranka "Seljačke sloge" Busevac - Povijesni arhiv dodjeljuje zahvalnicu.

Isto tako se zahvaljujemo onima koji su učinili slično, a i onima koji se spremaju za to. Očekujemo da na godinu povijesni arhiv i muzej, koji namjeravamo osnovati, bude jedno "tijelo".

O d b o r :

MUZEJ BUŠEVCA

Prije pet godina osnovali smo Povijesni arhiv našeg sela. Njime smo se služili prilikom štampanja "Glasa Buševca" i sl. Našom građom služi se i Ivan Kos (penzioner u Zagrebu), koji se na naš poziv prihvatio plana starog oko 6 godina o kojem piše u prvom broju "Godišnjaka"-, da nam je cilj da bi najkasnije do 1970 godine tj. u čast 50 - godišnjice osnutka OSS-e dobili svoju knjigu povijesti Buševca.

Dakle i ova akcija urodila je plodom. U istom "Godišnjaku" misao sam o potrebi muzeja Buševcu. Tu misao kasnije sam napustio ostavajući da nismo u mogućnosti da te učinimo. Međutim jedna vrijedna akcija omladine u Velikoj Mlaki da osnuje svoj muzej oствarila se i time jasno pokazala da je i to moguće. Lomnica ne danas ima Bedekovićevu kuriju, koja je gotov muzej. Neki neši drugovi (Matija Črnko) i ranije su se bavili mišljom da selo otkupi jedan čardak (Vinka Peternaca ili Bartin) i sačuva ga kao starinu. Nije to nešto nemoguće. A da je i manja starinska kuća bila bi dobra, u njoj bi mogli složiti Muzej sobu- onako kako je nekada izgledalo u staroj hiži.

Ovu vrijednu akciju za prikupljanje starina trebalo bi početi odmah. Nesmijemo gledati na to da nemamo prostorije za izložiti ove eksponate. Prostoriju za privremeno uskladištenje treba pronaći i odmah početi sakupljati starine. Svaki čas nam je dragocjen jer dnevno se uništavaju i pale starinski predmeti koji su već davno izbače i iz svakodnevne upotrebe. OSS-e koji vodi Povijesni arhiv trebao bi na godišnjoj skupštini izabrati neko tijelo koje bi rukovodilo ovom akcijom i obavijestiti svoje članove o važnosti ovog pothvata. Siguran sam da naši mještani i ovaj puta ne bi zatajili, svaki bi nešto dao od starine, što njemu već danas netreba, a mi bi mogli složiti muzej s kojim bi se mogli dičiti pred svakim strancem.

Poseban odjel trebao bi biti iz NOB-a gdje bi se trebali angažirati svi učesici Narodnooslobodilačkog rata. Dakle za sve ovo postoje realne mogućnosti, a na nama je dali ćemo je i kako ćemo je ostvariti. Želja mi je da bi taj muzej bio svečano otvoren na proslavi 50 - godišnjice osnutka OSS-e, tj. 1970 godine. Uložimo sve snage pa će i ova ideja uskrsnuti u djelo.

Josip Kovačević

PAŽNJA PAŽNJA PAŽNJA PAŽNJA PAŽNJA PAŽNJA PAŽNJA PAŽNJA PAŽNJA

Potpomognite i vi akciju oko prikupljanja starinskih predmeta i odjeće za Muzej Buševca. Svaka i mala sitnica, što za Vas ne predstavlja ništa može biti dragocjen eksponat u našem muzeju.

Preslica, vrtno, zipka, tkalački stan i drugi predmeti koje smo već mislili uništiti - ušćuvat će se za kasnija pokolenja, ako ih darujemo našem muzeju. Recite bratu, susjedu i svakom našem seljanu, koji bilo što posjeduje od starine da to pokloni muzeju. Neka mlade generacije vide kako su nekada živjeli naši očevi i djedovi. U muzeju na svakom predmetu pisat će ime darovitelja. Neka i vaši prijatelji vide da ste nešto poklonili selu.

O D B O R

INTERVJU SA ZLATKOM BOBESIĆ

22. 12. 1968. sasvim neočekivano došao je u posjet našem selu Zlatko Bobesić. Otišao je kao dječačić, a vratio se kao odrasli momak. Došao je da posjeti svoj rodni kraj, djeda, baku i sve one koji su mu ostali u sjećanju. Mnogi su prepričavali ovaj moment kada je došao k svojem djedu. Pozdravio je i rekao da je Zlatkov kolega i da je donio od njega poklon. Tada je jed upitao: "Zašto nije došao i moj Zlatko". Dobio je odgovor "Pa ja sam Zlatko". Posjetio je mnoge u selu. Mnoge nije ni poznavao, a nekih se prisjetio tek kada su rekli čiji su. Mi smo također imali čast razgovarati s njim.

U razgovoru smo ga upitali kakav je bio njegov utisak kad je došao u Buševac. Rekao je da se sjećao konture sela njegovih ulica, ali je ipak bio iznenaden jer se selo prilično proširilo i obnovilo. Pričali smo dalje o njegovom školovanju i putovanju, pa ćemo vam to ispričati jer smatramo da je to prilično interesantno.

Život u Americi je lakši nego kod nas, standard života je veći, ali se i mnogo više radai nego kod nas. Put od Toronto do Zagreba dode do 6000 n.d. Taj novac zaradio je sam. Za vrijeme ljetnih praznika radio je u tvornici ili je bio vodič turista. Kod njih se školovanje plaća on plaća oko 2.5 miliona dinara godišnje. Srednja škola i fakultet traju po četiri godine. U školama se uče skoro isti predmeti kao i kod nas, samo kod njih je još predmet vjerouauk. Školski praznici su za Božič i Uskrs. Tada treba dati najveći broj ispita da se upiše u sljedeći semestar. Zlatko studira u Otavi oko 700km od svojih roditelja. Znaći veći dio vremena provodi od njih pa i nije čudo da mu hrvatski jezik nije tako pristupačan kao engleski.

Pred njegov odlazak, njemu u čast Upravni odbor OSS-e održao je prijem. Par sati sproveo je s nama u srdačnom razgovoru. Tom prilikom prikazali smo mu film o poznatoj "Turopoljskoj svadbi".

Zaželio je da si kupi jedan menten šte bi ponio sa sobom za uspomenu, i da bi se vjerojatno nekada obukao u njega. Upravni odbor OSS -e ispunio mu je želju. Na raštanku pokloni smo mu knjigu "Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića" od našeg pisca Josipa Kovačevića.

Premda je on knjigu već pročitao u Kanadi, ona mu je ipak druga jer u njoj piše o njegovoj djedovini. Za ovaj skroman prijem i poklon on je dao lijep dar društву.

Zlatko je otišao natrag u Kanadu. Obaveze prema školi su ga primorale da ode natrag. Otišao je ali ostalo je ugodno sjećanje na njega.

Možda će uskoro doći na "Turopoljsku svadbu" kako je rekao. Htjeli bi da mnogo puta dode i ponese dobre utiske iz našeg sela. Htjeli bi da ne zaboravi da postoji tamo negdje u Evropi na Balkanu zemlja koja je njegova domovina.

Dakle sretan ti put Zlatko i želimo da uskoro budeš opet s nama.

Vera Vinter i Ivica Vinter

Red. br.	Prezime, ime oca i ime	K. br.	Glavna U.	Iznos u.n.d.
23.	Vinter /Josipa/ Franjo	99/1		10,- n.d.
24.	Vinter / Franjo/ Marica	99a		10,- n.d.
25.	Vinter /Franje/ Draga	99a		10,- n.d.
26.	Vinter /Franjo/ Verica	99a		10,- n.d.
27.	Katulić /Stjepana/ Marica	101		10,- n.d.
28.	Katulić / Franjo/ Nikola	101		10,- n.d.
29.	Kovačević Ivana/ Vesna	103		10,- n.d.
30.	Kovačević /Stjepan/ Dragica	103		10,- n.d.
31.	Katulić /Antun/ Marina	105		5,- n.d.
32.	Katulić /Antun/ Drago	105		5,- n.d.
33.	Vinter Ivan	119		10,- n.d.
34.	Katulić Nenica	41		10,- n.d.
35.	Katulić Josip	41		10,- n.d.
36.	Bobesić Nikola			10,- n.d.
37.	Bobesić Vera			10,- n.d.
38.	Rožić /Petra/ Tomo	2m		10,- n.d.
39.	Rožić /Janka/ Dragica	2m		10,- n.d.
40.	Boltušić Ivan	129a		20,- n.d.
41.	Bobesić Juraj	84		10,- n.d.
42.	Robić Dragica			10,- n.d.
43.	Stuparić Mara			10,- n.d.
44.	Rožić Vlado /Zubečlin/			10,- n.d.
45.	Rožić Slavica "			10,- n.d.
46.	Črnko Juraj			10,- n.d.
47.	Detelić / Imbro / Franjo	2d		10,- n.d.
48.	Žugaj /Mato/ Ljubica	2c		10,- n.d.
49.	Katulić /Junko/ Josip	2c		10,- n.d.
50.	Črnko Franjo Ivan	bb		10,- n.d.
51.	Črnko Mijo Ivan	2a		10,- n.d.
52.	Črnko /Josip/ Ivan	6		10,- n.d.
53.	Črnko /Franjo/ Eiserka	6		10,- n.d.
54.	Kos /Ivan/ Ivan	20b		10,- n.d.
55.	Katulić /Mato/ Tanja	22		20,- n.d.
56.	Rožić /Stjepan/ Stjepan	30		10,- n.d.
57.	Rožić /Josip/ Marica	30a		10,- n.d.
58.	Detelić Andrije/ Ivan	32		10,- n.d.
59.	Detelić /Franjo/ Anica	32		10,- n.d.
60.	Zagorec /Juraj/ Marijan	34		10,- n.d.
61.	Zagorec /Josip/ Danica	36		10,- n.d.
62.	Zagorec /Mijo/ Slavko	36		10,- n.d.
63.	Robić /Mato/ Josip	38		10,- n.d.
64.	Robić /Ivan/ Marica	38		10,- n.d.
65.	Robić /Mato/ Franjo	38		10,- n.d.
66.	Katulić /Franjo/ Franjo	40		10,- n.d.
67.	Katulić /Fabijan/ Marica	40		10,- n.d.
68.	Kovačević /Franjo/ Zlatko	44		10,- n.d.
69.	Kovačević /Mato/ Slavica	44		10,- n.d.
70.	Kovačević /Franjo/ Marija	44		10,- n.d.
71.	Kovačević /Stjepan/ Franjo	44		10,- n.d.
72.	Glavaš /Aleksandar/ Ivanka	46a		10,- n.d.
73.	Glavaš /Jure/ Ivan	46a		10,- n.d.
74.	Tomašić /Ivan/ Marijan	48		10,- n.d.

PRETPLATITE SE NA ČASOPIS "KAJ"

Red. br.	Prezime, ime oca i ime	K. br. Kol.	Iznos u n.d.
73.	Črnko /Franjo/ Nikola	5/1	5,- n.d.
74.	Crnko /Franje/ Ivan	8	10,- n.d.
75.	Bobesić Fabijan	22	5,- n.d.
76.	Kos /Imbro/ Franjo	32	10,- n.d.
77.	Kos / Franjo/ Ivan /Đoni/	32	10,- n.d.
78.	Kos /Stjepan/ Dragica	32	10,- n.d.
79.	Kovačević /Stjepan/ Ana	40	10,- n.d.
80.	Kovačević Ivan	40	10,- n.d.
81.	Kovačević /Mate/ Ivan	40	10,- n.d.
82.	Detelić /Josipa/ Slavica	57	10,- n.d.
83.	Detelić /Imbro/ Janko	48	10,- n.d.
84.	Robić /Franjo/ Brankica	50	10,- n.d.
85.	Detelić /Stjepana/ Bara	61	5,- n.d.
86.	Siladi / Mate/ Mara	56	5,- n.d.
87.	Siladi / Ivana/ Verica	56	5,- n.d.
88.	Katulić / Stjepana/ Filip	71	10,- n.d.
89.	Katulić /Filipa/ Stjepan	71	10,- n.d.
90.	Katulić / Franje/ Josip	66	10,- n.d.
91.	Rožić /Franje/ Josip	68	10,- n.d.
92.	Detelić Mara	42	10,- n.d.
93.	Detelić Franjo	42	10,- n.d.
94.	Katulić Slava		10,- n.d.
95.	Robić /Stjepana/ Stjepan	33	50,- n.d.

UKUPNI IZNOS

Red. br.	Prezime, ime oca i ime	K. br. Glavnau.	Iznos u n.d.
1.	Tomašić /Ivana/ Ivica	48	10,- n.d.
2.	Tomašić /Janko/ Verica	48	10,- n.d.
3.	Juratović /Janka/ Marica	48	10,- n.d.
4.	Robić /Stjepan/ Katica	54	10,- n.d.
5.	Robić /Franjo/ Juraj	54	10,- n.d.
6.	Robić /Stjepan/ Ivan	56	10,- n.d.
7.	Rožić /Stjepana / Josip	30a	10,- n.d.
8.	Rožić /Josipa/ Ljubica	30a	10,- n.d.
9.	Kovačević /Josipa/ Josip	97	10,- n.d.
10.	Kovačević /Stjepan/ Slavica	97	10,- n.d.
11.	Gregorec /Juraja/ Juraj	48a	10,- n.d.
12.	Sever Franjo		10,- n.d.
13.	Sever Dragica		10,- n.d.
14.	Robić /Mijo/ Ivan	77	10,- n.d.
15.	Robić /Ivan/ Katica	77	10,- n.d.
16.	Vnučec /Ivana/ Branko	79	10,- n.d.
17.	Vnučec / Imbro/ Katica	79	10,- n.d.
18.	Vnučec /Ivana/ Ivan	79	10,- n.d.
19.	Črnko /Nikola/Franjo	83	10,- n.d.
20.	Črnko / Nikola/ Katica	83	10,- n.d.
21.	Kovačević /Mijo/ Marića	99	10,- n.d.
22.	Kovačević /Ivan/ Josip	99	10,- n.d.

Red. br.	Prezime, ime ťca i ime	K. br. Glavna Ul.	Iznos u n.d.
-------------	------------------------	----------------------	--------------

75.	Bartolin /Franjo/ Franjo	1/7	10,- n.d.
76.	Godinić /Ivana/ Ivan	3	10,- n.d.
77.	Rožić /Ivan/ Zvonko	5	10,- n.d.
78.	Kirin /Jakob/ Anica	15	10,- n.d.
79.	Kirin /Stjepan/ Ivan	15	10,- n.d.
80.	Kos /Stjepan/ Filip	21	10,- n.d.
81.	Rožić /Ivana/ Ivan	23	10,- n.d.
82.	Rožić /Josip/ Katica	23	10,- n.d.
83.	Detelić /Josip/ Franjo	25	10,- n.d.
84.	Detelić /Mato/ Marica	25	10,- n.d.
85.	Rožić /Stjepan / Franjo	35	10,- n.d.
86.	Rožić /Ivan/ Mara	35	10,- n.d.
87.	Detelić /Juraj / Ana	37	10,- n.d.
88.	Detelić /Stjepan/ Stjepan	37	10,- n.d.
89.	Rožić /Josip/ Zlatko	43	10,- n.d.
90.	Kajganić /Božo/ Božo	53	10,- n.d.

UKUPNI IZNOS /Kolodvorska i Glavna cesta/ 1.720,00 nd

Napomena: Nenamjerno stā kod ove "akcije" izostavljeni članovi od broja Kolodvorska 29 - 57, oni kao i članovi od brižanje do Fabijana Robić, bit će upisani u slijedećem broju. Sabirnu akciju izvrstili: Franjo Lovacević, Ivan Glavaš, Nikola Bobesić, Stjepan Črnko, Stjepan Tatulić i Ivan Rožić.

/ Nastavak sa strane 15 /

IMENA NIJEŠTARA KOJI SU SE ISTICALI KOD IZRADE NARODNIH NOŠNJI

- 48. Žaložnik Marica gl. 25
- 49. Črnko Đurđica kol. 28
- 50. Tatulić Bara kol. 56
- 51. Riserović Gina kol. 15
- 52. Kos Barbara kol. 34
- 53. Trumbetaš Juraj kol. 77
- 54. Lovaćević Mara gl. 95
- 55. Robić Kata kol. 21

I ISPRAVAK:

Na strani 15 umjesto imena Radovan Tomašić treba biti ime Radovan Tomšić Godine 1963 za POČASNOG ČLANA OSS-e proglašen je Ivan Kos / Zagreb/ a trebao je biti Nikola Kos /Osijek/ Danas su Nikola i Ivan Kos POČASNI ČLANKOVI OSS-e.

ČITAJTE I ŠIRITE " G L A S B U Š E V C A "

H U M O R

Jedna žena rekla:

- Da se Ožec Vintarov svega reda drži bi se i z Buševec oženil.
- Da je Ožec Kovačićev počeo pisati nekakov scenarij valda mјisli režirati svoju svadbu.
- Da se Pepec Videkov napiš i potukel v bertije da bi selo znalo zajnega, kad već nekteri neznaju da je predsjednik Ogranka Seljačke sloge.
- Da su se dva svesna omladinca pretrgla na društvenom poslu.
- Da se omladinci masovno upisuju u Vatrogasno društvo.
- Da v Buševcu više nigdјe ne pije vino. Bertoš Mika postal je precednik antialkoholičarskog društva.
- Da se nektera dekla odlučila zamuš iti i odma z vodila pasoš za Nemačku.
- Da je Mjesna zajednica odlučila dati peneze za štampanje "Glasa Buševca".
- Da je Buševec dobil svestranu pomoć za gradnju nove osmogodišnje škole.
- Da se ovo leto budu se općinske ceste asfaltirale.
- Da je jedna domaća cura odlučila zeti Buševčana zato ke ima puno zemle.
- Da su se svekrve bile zločeste, a sneje dobre dok je ona bila smeđa. Asad kad je ona svekrva, sneje su zločeste a svekrve dobre.
- Da je saki dečko lepi i pameten će nema li avuto samo nek ne z Buševec.
- Da se nekteri radnik odrekel dječjeg nadoplatka i kupil zemle.
- Da si je jen seljak s poljoprivrede napravil vilu.
- Da je jedna svekrva tukla sneju, da bi ju navčila pameti.
- Da to ne istina da domaće dekle rejši zimlu strance zato da im ne treba otpravka.
- Da se pred 20 let jen Buševčan oženil zato ke je imal puno zemle. A negov se sin danes nemre oženiti zato ke je otec najnega zemu prenesel.
- Da se bu letes otpri tečaj za kuvarice mlade sneje.
Tečaj vode svekrve.
- Da je onomu leže do grunta nema.
- Da bu ovu zimu Pepek jemal Baricu.
- Da budu si aktivni požrtvovni članovi dobili priznanje za svoj društveni rad.

Nastavak sa 25 stranice članova koji su dali pomoć društvu

Rед. br.	Prezime, ime oca i ime	br. Glavna ul.	Iznos u n.d.
1.	Robić /Janka/ Josip	117	10.-
2.	Robić/Janka/ Barica	117	5.-
3.	Sever /Franje/ Ivan	123	10.-
4.	Sever /Ivana/ Marica	123	10.-
5.	Sever /Stjepana/ Barica	123	10.-
6.	Horvačić /Franje/ Tomo	125	10.-
7.	Robić /Blaža/ Stjepan	127	10.-
8.	Detelić /Juraja/ Verica	129	10.-
9.	Kompeš /ture/ Slavko	131 a	10.-
10.	Črnjko /Jakoba/Mato	62 a	10.-
11.	Detelić /Mije/ Barica	70	10.-
12.	Vinter /Josipa/ Juraj	76	10.-
13.	Detelić /Franje/ Stjepan	80	10.-
14.	Detelić /Stjepana/ Katica	80	10.-
15.	Vinter /Mije/ Branko	80 a	10.-
16.	Vinter /Fabijana/ Ana	80 a	10.-
17.	Vinter /Ive/ Mijo	80 a	10.-
18.	Kovačević /Stjepana/ Vlado	80 b	10.-
19.	Kovačević /Tome/ Barica	80 b	10.-
20.	Robić /Fabijana/ Franjo	86	10.-
21.	Matulić /Stjepana/ Marica	72 a	10.-
22.	Vinter /Josipa/ Ivan	121	10.-
23.	Detelić /Stjepana/ Katarina	80	10.-

UKUPNI IZNOS /Od križanje do Robić Fabijana/

225.-

ČITAJTE I SIRITE " G L A S B U S E V C A "

